

Efterhånden har den fælles fiskeripolitik udviklet sig således, at man næsten kunne tro, at det drejede sig om at udrydde erhvervet. Regler og cirkulærer fylder nu over 2,5 m på en reol, og kun med få undtagelser kan de forklares af andre end eksperter. Den menige fisker fornemmer ofte, at Fiskeridirektoratet næsten er imod, at man driver fiskeri.

Alle med interesse i fiskerierhvervet kunne passende i dag give hinanden håndslag på, at i år 2000 vil vi have en fælles ny fiskeripolitik strikket sammen. Der er brug for en fiskeripolitik med mindre administration og bureaukrati, og hvor den enkelte aktør har et større ansvar.

De fleste fiskere erkender, at deres situation ville være endnu værre, hvis vi ikke var med i den fælles fiskeripolitik; men de 13 år med en fælles fiskeripolitik har givet så meget erfaring, at man nu bør kunne tage konsekvensen af det og sortere regler og administration.

For Venstre var det et afgørende argument for tilslutningen til lovforslag nr. L 174 i sidste folketingsår, at vi deri så en mulighed for et friere og mindre bureaukratisk fiskerierhverv.

Betænkningen til lovforslaget beskriver også, hvad der skal ske, hvis der eventuelt indføres satellitovervågning. Ingen af os i Venstre er begejstret for overvågning af den slags.

Venstre løber ikke fra det grundlag, vi i forbindelse med underskivelse af betænkningen tilsluttede os, for vi ved, at satellitovervågning kan blive og formentlig bliver vedtaget med kvalificeret flertal; men ministeren har et tungt ansvar hvilende på sig, fordi der løbende under tilblivelsen af betænkningen fra ministerens side blev lagt vægt på, at man i god tid ville tage kontakt til Folketingets partier, så man i fællesskab kunne få satellitkontrol indpasset i den fælles fiskeripolitik, for alle vidste på det tidspunkt, at sagen igen ville dukke op, og at den i EU kunne vedtages med kvalificeret flertal.

Løbende har Venstre henvendt sig til ministeren. Vi prøvede i juni og i september, men der kom ingen reaktion fra ministeren før den 10. oktober. Det var dagen før, der skulle gives mandat, og 24 timer er ikke nok til at strikke en ny fiskeripolitik sammen, når vi samtidig skal have fjernet en masse restriktive kontrolforanstaltninger. Vi er derfor rent ud sagt meget forundrede og skuffede over ministerens fremgangsmåde.

Forsøgsperioden med satellitovervågning som kontrolmiddel har vist, at det er en af mulighederne for et friere fiskerierhverv, hvis vi

bærer os klogt ad, men, men, men hvis vi ikke sætter hælene i, vil vi blot endnu en gang opleve, at der lægges et ekstra låg, et ekstra lag af bureaukrati, oven på det, vi har i forvejen.

Derfor er opgaven, vil jeg sige til ministeren, set fra Venstres side, at vi bruger det nye værktøj rigtigt, tager fat om nældens rod og siger, at når EU sort på hvidt vedtager noget, så gennemføres det som aftalt. Jeg tænker her bl.a. på kapacitetsnedsættelser og på, hvordan man kan have nybygningsprogrammer i det omfang, man rent faktisk har i visse lande, når kapacitetstilpasningerne ikke er på plads endnu. For det vil jo sige, at man udvider eller fastholder kapaciteten vel vidende, at kvoterne bliver stadig mindre. Det er kolde kendsgerninger, at der bliver stadig færre fisk i forhold til kapaciteten, at reglerne og administrationen bliver stadig mere tyngende, og at vi bliver nødt til at inddrage i vore overvejelser, hvad der skal ske med de mange små fiskersamfund, når vi i fællesskab beslutter at tage fat om nældens rod.

EU's fælles fiskeripolitik bærer for meget præg af, at man har gennemført de ting, der var absolut nødvendige på kort sigt, mens langsigtede visioner og løsninger bliver udskudt.

Det er på den baggrund, Venstre sætter hælene i. Vi mener, at man ved overgang til den nye brug af teknik og ved gennemførelsen af nedestående kan opnå en sammenhængende fiskeripolitik. Den liste, undertegnede har, er ikke udtømmende:

Krav om fritagelse for melding om farvandsskift; ophævelse af kravet om landing af fangst i havne i de farvandsområder, hvor fangsten er fisket; der skal frit kunne vælges mellem regulering af antal havdage og det nugældende system med kvoter, hvor det er gældende for tiden; discardproblemet skal løses ensartet i EU og EØS; finansieringen skal være fiskerne uvedkommende og blive et EU- og nationalt anliggende; revision af de fredede områder i syd og vest; EØS-landene skal underlægges samme kontrol, og alle bomtrawlere skal f.eks. også have satellitudstyr.

Og endvidere til slut følgende følgeforanstaltninger: kapaciteten skal tilpasses nu; opgørelsen af bifangster til industri skal foretages akkumuleret for året; på grund af de store kvotenedskæringer, der er i vente, skal der være fuld kompensation til fiskerne for de manglende fangstmuligheder; og endelig bedre muligheder for ophugningsstøtte og førtidspensionering.